СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

РІК LVII. Ч. 10. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ПЯТНИЦЯ, 14-го СІЧНЯ 1949. No. 10. JERSEY CITY and NEW YORK, FRIDAY, JANUARY 14, 1949. VOL. LVII.

ТРИ ЦЕНТИ в Зл. Д. Америки; ПЯТЬ ЦЕНТІВ Закордоном. Тел. „Свобода": BErgen 4-0807, 4-0237. — Тел. У. Н. Союзу: BErgen 4-1016 THREE CENTS in the United States; FIVE CENTS Elsewhere

ЗМІНА РОБІТНИЧОГО ЗАКОНУ ПРЕДМЕТОМ СПОРУ

Вашингтон, 12 січня. — Американська Федерація Праці твердить, що вона перемагає в спорі двох поглядів на зміну робітничого закону. Майбутній голова робітничої комісії в палаті репрезентантів, Джан Лесінскі, є того погляду, що відкликання закону Тефта-Гартлія повинно бути злучене з привернення законної сили Актові Вагнера, одначе з доданням до нього таких поправок, які оприлюднив президент Труман у своїй „Промові про Стан Нації" 5 січня. Це значить, що Акт Вагнера мав би містити постанови про заборону другорядних і юрисдикційних страйків та про заборону страйків, які шкодять національним інтересам. А.Ф.П. виходить з такого становища, що треба скасувати закон Тефта-Гартлія й одночасно ухвалити привернення Акту Вагнера без ніяких поправок, а щойно пізніше почати старання для ухвалення додатків до Акту Вагнера. У цій справі відбула тричленна делегація А.Ф.П. конференцію з Лесінскім. Після конференції делегація оприлюднила, що Лесінскі згодився з думкою А.Ф.П., щоб наразі привернути силу Актові Вагнера без поправок. У сенаті має внести відповідний біл сен. Алберт Д. Томас. Делеґація відбула теж і з ним конференцію, одначе не оприлюднила її висліду.

НОВИЙ ВІЦЕПРЕЗИДЕНТ СЛУЖБИ СВІТОВИХ ЦЕРКОВ.

Ню Йорк. — Фред В. Рамсі з Клівленду вибраний віцепрезидентом служби Світових Церков (World Church Service), яка займається переселенням протестантів і східних православних зі скитальщини до Америки. Ця організація має приміщення під ч. 214 Іст 21 вулиця в Ню Йорку.

МАНДРІВНА ПОЛЬСЬКА ВИСТАВА В АМЕРИЦІ.

Вашингтон. — Польський амбасадор з-під комуністичного режиму, Йосиф Вінєвич, оприлюднює вістку, що в Смитсонськім Інституті в Вашингтоні відкрито виставку польських ручних артистичних робіт, з яких багато є працею польських селян. Після покінчення виставки у Вашингтоні її повезуть до різних міст Америки, між ін. теж і до Ню Йорку. Кошти дороги покриває польське міністерство мистецтва.

ТРУМАН НА ВІДВІДИНАХ У МАРШАЛА.

Вашингтон. — Загальне здивування викликала подорож літаком президента Трумана до місцевости Пайнгерст, у стейті Норт Каролайна, де він відвідав хворого секретаря стейту, Джорджа К. Маршала. Відвідини тривали одну годину, а після повороту до Вашингтону президент сказав кореспондентам, що відвідини були чисто товариською справою. Секретар Маршал перебув недавно операцію на нирки і тепер находиться в стані видужання. Президент сказав, що Маршал виглядає ліпше і почувається сильнішим.

КАТОЛИЦЬКІ ТОЧКИ ДЛЯ ЗМІНИ АКТУ ПЕРЕМІЩЕНИХ ОСІБ.

Ню Йорк. — Представники католицьких організацій для розселення нових імігрантів відбули конференцію в готелю МекАлпин у середу 12 січня й рішили домагатися таких змін в законі про допущення переміщених осіб до Злучених Держав: Знести постанову, що 40% імігрантів має походити з „анектованих країн", до яких належать території на схід від Лінії Керзона; не включати допущення німців, перенесених зі східних земель до Німеччини; затримати постанову про першенство для допущення 30% земельних робітників, бо їм легше дати заняття й приміщення між іншим групам; допустити політичних втікачів з Угорщини, Румунії, Югославії й Чехословаччини; головно дотримати засади, щоб усім групам, які найшлися на вигнанні в Европі, дати пропорційне число до їхньої кількости в европейських таборах. Член Федерального Комітету Переміщених Осіб, Едвард О'Коннор, виявив, що від травня почнуть приїздити імігранти зі скитальщини по 10,000 місячно.

КОМУНІСТИ БУДУТЬ ЖАДАТИ УНЕВАЖНЕННЯ СУДЕЙСЬКОЇ ЛАВИ.

Ню Йорк. — Коли в понеділок 17 січня почнеться процес проти 12 провідних комуністів, обвинувачених в змаганнях до насильного скинення американського уряду, вони поставлять внесок для відкинення цілої судейської лави, яка має рішати про їх вину й кару. Вони теж заповідають, що будуть домагатися відкликання обвинувачення на такій підставі, наче б то ціла система присяжних суддів у цьому дистрикті була неправна та сторонніча. Вони хочуть теж зажадати усунення судді, який має переводити розправу, а покликати когось зпоза дистрикту. Федеральний суддя Гаролд Р. Медіна, який має проводити підчас розправи, дістав лікарське свідоцтво про стан здоровя Вилєма З. Фостера. Свідоцтво буде відворене, коли зійдуться судді.

РОЗВІД НЕ Є ЛІКОМ НА НЕЩАСЛИВЕ СУПРУЖЖЯ.

Ню Йорк. — На конференції психіятрів, у якій взяло участь 200 осіб, основно дискутовано супружі проблеми зі становища психіятрії. Учасники стверджили, що в Америці дістали розвід 11,000,000 осіб в роках 1940-1946 і на підставі перегляду багатьох таких випадків, психоаналіст д-р Едмунд Берглер заявив:: „У більшості випадків розвід не є розвязкою, тільки признанням до непорадности при опануванні внутрішних конфліктів. Людина не може взяти розвід зі супругом, але не може взяти розвід зі своєю неврозою." Дискутанти прийшли до висновку, що невротики не тільки не можуть зарадити своїй недузі завязуванням супружжя, але це її погіршують.

Антлантійський Оборонний Пакт підготовляють у великій тайні

Вашингтон, 12. січня. — Часто згадуваний Атлантійський Оборонний Договір редагують у великій тайні під боком підсекретаря стейту, Роберта А. Ловета, як про це довідується допломатичний кореспондент Ню Йорк Таймсу, Джеймс Рестон. Змісту договору досі не подано до прилюдного відома навіть у вимках, а зпоміж законодавців тільки деякі провідні члени комісій бачили його начерк після чотирьох місяців безупинних конференцій. Така тактика викликає негодування серед законодавців тому, що однаково текст договору мусить бути оприлюднений для переведення дискусії й для ратифікації його в сенаті. Здогадуються, що така тактика обрахована на попередню згоду конгресових провідників, після чого пакт мусить бути переговорений з відповідальними чинниками Канади, Великобританії, Франції, Бельгії, Голландії і Люксембургу. Щоб приготовити відповідно прилюдну опінію Америки, провідники конгресу дораджують наперед оприлюднити засади договору, а щойно пізніше самі постанови.

ВПЛИВ ВАШИНГТОНУ НА ЛОНДОНСЬКУ ПОЛІТИКУ СУПРОТИ ДЕРЖАВИ ІЗРАЇЛЯ.

Вашингтон. — [illegible] кретар стейту Роберт А. Ловет виявив перед кореспондентами, що переміну плянів Великобританії супроти Держави Ізраїля і стримання висилки англійського війська до Трансйорданії в минулому тижні треба завдячувати рішучій поставі Америки. Вашингтон дораджував лондонським провідникам, щоб вони стрималися від яких небудь потягнень, які мали б загальмутити й так неясні відносини на Близькому Сході та потрясти змаганнями до заключення миру між Ізраїлем і арабськими державами. Після розмови з кореспондентами Ловет відбув конференцію з ізраїльським представником Ілєю Елстайном і британським амбасадором сер Оливером Френком.

СОВЄТСЬКІ РАДІЄВІ СТАНЦІЇ САБОТУЮТЬ ПЕРЕДАЧУ ПРОГРАМИ „ГОЛОСУ АМЕРИКИ".

Ню Йорк. — У завзятому змаганні, щоб населення Совєтів не могло діставати безпосередніх вісток з Америки, совєтський уряд надає нераз аж 18 своїх радіопрограм у тому часі, коли йде програма „Голосу Америки". У такий спосіб Совєти хочуть заглушити „Голос Америки" наданий з Ню Йорку під контролею уряду Злучених Держав. Це виявив Джордж В. Ален, асистент секретаря стейту для прилюдних справ. Який успіх має „Голос Америки" в Совєтах, пізнати з того, що після вискоку Оксани Косенкіної з вікна совєтського консуляту в Ню Йорку населення Москви знало про цю подію вже три години після випадку тільки тому, що „Голос Америки" якстій оприлюднив цей факт через свою радіовисильню. За відомостями, поданими амбасадором Волтером Смитом, 8,000,000 людей в Совєтах має доступ до новинок, передаваних „Голосом Америки".

ВОЛЕС — АВТОРИТЕТ ДЛЯ МОСКВИ

Москва, 13. січня. (ЮП). — Генрі Волес, що при останніх виборах на президента не потрапив зібрати навіть одного мільйона голосів, не зважаючи на всю свою „прогресивність" та всі ворожби його комуністичних приятелів, є тепер єдиним авторитетом для Москви та показником американської „публичної опінії". Кожному його виступові совєтська преса віддає цілі шпальти, тоді як, напр., останній виступ през. Трумана в першому повідомленні подано аж в 14 рядках. Вчора московська преса широко розголосила заяву Волеса та його „Прогресивної" партії про потребу зустрічі президента Трумана зі Сталіном для обговорення спірних справ і проти участи ЗДА в оборонному Атлантійському договорі.

БЕРЛІ ПІДТРИМУЄ АЧЕСОНА

Вашингтон. — Колишній асистент секретаря стейту, Адолф А. Берлі, який в 1944 р. був противником політики Ачесона в справі приязні з Росією, тепер заявив, що він підтримує назначення Ачесона на становище секретаря стейту після уступлення Джорджа К. Маршала. Він розіслав телеграми до сенаторів з висловами признання для Ачесона за те, що він тепер займає тверде становище супроти Совєтів у протиставленні до колишнього уступчивого становища.

Від поспіху залежить успіх акції З. У. А. Д. Комітету

АДВ. СМУК ПРО ПОТРЕБИ, МОЖЛИВОСТІ І ВИГЛЯДИ ДОПОМОГОВО-ПЕРЕСЕЛЕНЧОЇ АКЦІЇ.

Ню Йорк, 13. січня. — Успіх цілої допомогово-рятункової акції, що її веде для українських скитальників в Европі Злучений Український Американський Допомоговий Комітет, залежить насамперед від поспіху в цій акції — заявив керівник европейської місії ЗУАД-Комітету, адв. Роман І. Смук співробітникові „Свободи". Адв. Р. Смук, що в дні 4-го січня приїхав до Злучених Держав на короткі відвідини для полагодження важливих справ, звязаних з допомогово-рятунковою акцією ЗУАД Комітету в Европі, та на наради з Екзекутивою цього Комітету, відлетів сьогодні вранці з місцевого аеродрому знову до Европи. Використовуючи його коротку зупинку в Ню Йорку, редакція „Свободи" поставила адв. Смукові кілька конкретних запитів щодо стану, потреб, можливостей і виглядів допомогової акції ЗУАДКомітету в Европі.

Конкретною причиною приїзду адв. Смука з Европи був факт, що за останній час та у звязку з реалізацією нового іміграційного закону до ЗДА призбиралося багато важливих справ, для вирішення яких були необхідні наради Екзекутиви Комітету. Ці наради, як уже повідомлено, відбулися в суботу і неділю, в днях 8. і 9. січня, і на них винесено цілий ряд важливих рішень, включно з постановою збільшити персонал европейської місії ЗУАДК новими п'ятьма співробітниками з Америки. Крім того, адв. Смук відбув у Вашингтоні наради з представниками урядової Переселенчої Комісії, як теж з відомою фірмою КАРЕ, добившись остаточного визнання ЗУАДКомітету у французькій окупаційній зоні Німеччини та обговоривши і полагодивши цілий ряд інших важливих справ.

До найважливіших справ допомогово-рятункової акції ЗУАДКомітету в Европі тепер без сумніву належить переселення. Адв. Смук вважає, що українці мають під цим оглядом дуже добрі можливості і вигляди, але все залежить від того, як вони потраплять це використати. Місія ЗУАДК в Европі тепер належить до найсправніших того роду добровільних допомогових агенцій. В Німеччині і Австрії вона має

(Докінчення на стор. 4).

$1,000 НА ДОПОМОГУ УКРАЇНСЬКИМ СТУДЕНТАМ В НІМЕЧЧИНІ.

Ню Йорк, 13 січня. — Голова Української Студентської Громади в Ню Йорку, Осип Шандра, заявив вчора, що ця організація тількищо вислала 1,000 долярів на допомогу своїм друзям на скитальщині в Німеччині. Ціла допомога має бути розділена між 12 студентськими громадами в поодиноких місцях. Гроші ці зібрала Громада в Ню Йорку підчас доривочної кампанії та у великій мірі завдяки деяким місцевим нашим громадянам, як пп-ні Стефанія Галичин, Марія Клячко, Ева Підцубчишин та інші, що в тій цілі створили окремий комітет для допомоги студентам. П. Шандра з жалем стверджує, що їхня акція, ведена в повному порозумінні і за згодою ЗУАДКомітету, не найшла ще належного зрозуміння серед загалу нашого громадянства, бо тоді і відгук був би кращий. При цьому він виясняє, що власне українські студенти на університетах в Німеччині належать чи не до найбільш потребуючих. Вони найчастіше не тільки продовжують свої студії, але і важко працюють, щоби заробити і на прожиток і на оплату студій. ЗУАДКомітет допомагає їм окремими приділами головно товщів до їхніх харчівень, але все те є тільки крапля в морі їх потреб. У висліді тих труднощів багато зі студентів — їх около півтора тисячі — попадають у важкі недуги. Українська Студентська Громада в Ню Йорку поклала своїм завданням допомагати цим своїм друзям в Европі та дожидає належного зрозуміння цеї її шляхетної акції з боку американсько-українського загалу.

НАПРУЖЕННЯ НА ОРІЄНТІ ПРОДОВЖУЄТЬСЯ

Лондон, 13 січня. — Політичне і військове напруження на Близькому Сході, витворене недавнім збиттям ізраїльською авіяцією п'ятьох британських літаків над арабською територією, розвинулося в міжнародну проблему першої ваги і загрожує дальшими ускладненнями. Британія, частинно теж під напором власної публичної опінії, продовжує скріплювати свої гарнізони навколо Палестини, головно в Трансйорданії, держачи в поготівлі теж свою Середземноморську фльоту. Своє становище вона виясняє не так останнім повітряним інцидентом, як твердженням, що новостворена держава Ізраїля стає знаряддям Совєтського Союзу і комунізму і цим виясняється її агресивність у відношенні до арабів, головно як йдеться про сусідню до Суезу провінцію Негеб. Тимчасовий президент Ізраїля, д-р Хаїм Вайцман, заявив вчора в Реговот, Ізраїль, що його молода країна бажає задержати повну невтральність до всіх країн і її єдиним бажанням є оборонити визначену їй Об'єднаними Націями територію. Він висловив велике бажання наладнати приязні стосунки й співпрацю ізраїльського й британського народів, не зважаючи на багато спільних трагедій протягом [illegible] му остерігав, що теперішня поведінка Британії може легко допровадити до війни і не тільки на Близькому Сході, але й в цілому світі, тому апелював до британського народу й уряду, щоби він використав свій виїмковий вплив в цій частині світу для його повного замирення. Деякі критичні думки щодо теперішньої британської поведінки на Орієнті видвигнув вчора теж головний речник закордонної політики опозиційної консервативної партії Британії, Ентоні Іден, стверджуючи загрозу погіршення британсько-американських стосунків з цього приводу. В міжчасі ізраїльська і єгипетська делегації приїхали на Родос, де разом з посередником ОН відбудуть мирові переговори.

БРИТАНІЯ І АМЕРИКА ПОРОЗУМІВАЮТЬСЯ В СПРАВІ КИТАЮ.

Лондон, 13 січня. — З поінформованих джерел заявляють, що британський і американський уряди відбули розмови в справі узгіднення їхньої політики щодо Китаю. Конкретно йшлося про спільну, можливо навіть ідентичну відповідь на звернення китайського уряду з проханням посередництва в справі замирення з комуністами. Крім того, Британія бажала б знати насамперед думки і пляни американської політики щодо Китаю в майбутності. Тут загально вважається, що Чіянґ-Кайшек не залишить боротьби проти комуністів, без огляду на дальший розвиток потій. На випадок дальших комуністичних перемог, він імовірно перенесе свою головну кватиру на Формозу і відтіль продовжуватиме боротьбу, домагаючись включення його в кожну протикомуністичну акцію, яку могли б почати західні союзники на Далекому Сході. Власне щодо цього Британія хотіла б знати думку і пляни Америки.

ВАЖЛИВА КОНФЕРЕНЦІЯ МІНІСТРІВ БЕВИНА ТА ШУМАНА.

Париж, 13 січня. — Вчора тут повідомлено, що сьогодні має відбутися в Лондоні конференція між міністрами закордонних справ Британії і Франції, Ернестом Бевином і Робертом Шуманом. Точних причин цеї конференції і предмету її нарад не подається, але вважається, що там будуть обговорені всі важливіші справи, які інтересують обі країни, між іншим, справа Німеччини, західно-европейського оборонного союзу, Атлантійського договору, італійських колоній і т. п. Щілю конференції було б теж доказати односгідність закордонної політики цих двох европейських великодержав, або щонайменше доказати, що в їх взаємовідношенні не наступила кріза.

ІТАЛІЯ ПРИГОТОВЛЯЄ ПЛЯН СПІЛЬНОЇ АДМІНІСТРАЦІЇ ЕРІТРЕЇ.

Рим, 13 січня. — Італійський [illegible] вість спільної британсько-французько-італійської адміністрації африканської колонії Еритреї, якщо будуть належно гарантовані права італійських поселенців. Ці країни бажали б вирішити справу колоній ще заки вона прийде на порядок нарад Генеральної Асамблеї в квітні. Американський уряд держиться в курсі справ.

ПОГОЛОСКИ ПРО МОЖЛИВІСТЬ ПОВОРОТУ ДО ЗОЛОТОЇ ВАЛЮТИ В СОВЄТАХ.

Париж, 13 січня. — В місцевих дипломатичних колах викликали справжню сензацію поголоски, що Совєтський Союз в короткому часі задумує оперти свою валюту частинно на золотій базі. В совєтських відносинах це був дальший крок драматичного повороту до „старих часів", зміна яких коштувала так багато крови й терпінь. Вістки докищо не мають офіційного потвердження, але їх вважається за дуже правдоподібні. Теперішній совєтський рубель має тільки фіктивну вартість.

ЮГОСЛАВІЯ ВИЯВЛЯЄ БРЕХНЮ ПОЛЬСЬКОЇ „НАРОДНОЇ ДЕМОКРАТІЇ".

Білгород, 13 січня. — Збунтована проти Москви югославська комуністична партія завдала нового удару московсько-комінформівській пропаганді проти Югославії, виявляючи брехливість цеї пропаганди. Орган югославських комуністів „Борба" доказує, що розголошені Комінформом дані про розвиток і стан господарства в Польщі є грубим фальшом. На підставі цих даних можна б прийти до переконання, що Польща тепер спливає медом і молоком, тоді як надії там є нужда і злидні, невідомі досі. Фальшиві дані проголошено на те, аби „доказати" югославянам, що і в них таке добро могло б бути, якщо вони скинуть теперішній уряд та підпорядкуються Москві.

SVOBODA
UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sundays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 81-83 Grand Street, Jersey City 3, N. J.

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N.J on March 30, 1911 under the Act of March 3, 1879.

Accepted for mailing at special rate of postage provided for Section 1130 of Act of October 3, 1917 authorized July 31, 1918.

ПЕРЕДПЛАТА:		SUBSCRIPTION RATES:	
На рік	$7.00	One year	$7.00
На пів року	$3.75	Six months	$3.75
На три місяці	$2.00	Three months	$2.00
В Джерзі Сіті і закордоном:		Foreign and Jersey City Rates:	
На рік	$10.00	One year	$10.00
На пів року	$5.25	Six months	$5.25
На три місяці	$2.75	Three months	$2.75

Classified Advertising Department, 597—7th Ave., New York 18, N. Y. BRyant 9-0582.

Кожна зміна адреси коштує 10 центів.

За оголошення редакція не відповідає

Адреса: "SVOBODA," P. O. Box 346, JERSEY CITY 3, N. J.

... НА ТОЙ НОВИЙ РІК

Тиждень після свят Різдва Христового, дня 14-го січня, ввесь багатоміліоновий український нарід обходив рік-річно свій традиційний Новий Рік. Згадаймо його сьогодні і ми.

Ще донедавна це свято обходили в Україні врочисто, велично. Раннім ранком дітвора перевішувала собі через плечі одну торбу зі збіжжям, а другу порожню на подарунки та йшла „сіяти" в хатах сусідів і рідних, бажаючи при цьому щастя здоров'я і аби „на той Новий Рік вродилося краще, як вторік". Такі самі побажання більшого щастя і кращого здоров'я „на той Новий Рік" складали собі взаємно всі українські люди, відчуваючи в таких хвилинах більше ніж коли свою рідність та свою спільну долю. Про це саме вони молили Всевишнього у своїх святинях.

В інших обставинах та в інших формах складає собі новорічні побажання український нарід сьогодні. Вони, в більшості, тільки стогоном та риданням вихопляться з придавлених неволею грудей та зливаються в одне-єдине бажання волі. Хай же в цьому спільному бажанні не забракне і нашого, що тут волю мають і тому, можливо, не завжди її належно оцінюють та не завжди повністю розуміють тих, що в неволі.

На той Новий Рік і ми бажаємо всьому українському народові насамперед волі, тої першої передумови життя і щастя. Бажаємо йому тої великої мудрости, яка вміла б покерувати стерном розколиханої на бурхливих хвилях життєвого океану власної долі до мирних берегів власної державности.

Нашим братам в Україні бажаємо якнайбільше сили і витривалости в їх затяжній боротьбі за свою долю-волю. Аби зникло все, що робить їх слабими та щоби стократно збільшилось те, що дає силу в праці і боротьбі та веде до перемоги. Бажаємо їм тої незломної віри в слушність своєї справи та непохитної надії на перемогу правди. На той Новий Рік бажаємо українському народові того, чим ласкава доля обдарила нас: щастя волі та мирного і творчого труду.

Усім нашим братам, долею і недолею розкиданих по широкому світі, бажаємо на той Новий Рік щастя і радости повороту на рідну і вільну вже землю. Бажаємо їм, аби тільки в цьому бачили ціль свого життя і праці під чужим небом. Аби ім'я України ніколи не затиралося в їхній пам'яті й аби туга за Україною рвала їхні серця і аби вони не знали іншого миру, як тільки на вільній українській землі разом з вільним українським народом. Бажаємо їм на той Новий Рік аби вони позбулися злоби і зненависти до всього іншого крім неволі і зла, аби об'єдналися серцями і думками в одному змаганні до тої великої мети, за яку караються, борються і вмирають їхні брати на рідній землі та які на ім'я воля України.

Усім нашим братам, яким припала велика місія дати вклад української крови і творчого духа та ума в ріст і розвиток вільних американських країн, бажаємо на той Новий Рік аби вони ніколи не могли відчути повного щастя і радости своєї власної волі, як довго вони не допоможуть здобути їх і для своїх братів в Україні. Аби рани українських борців та сльози українських сиріт пекли їх вогнем, якщо вони не допоможуть тих ран загоїти і сліз обтерти. Бо тільки цим вони можуть виправдати ласкавість власної долі.

Усім українцям в Україні і поза Україною сущим бажаємо братньої любови, єдности та якнайбільше успіхів в праці й боротьбі. На щастя, на здоров'я, на той Новий Рік...

ІДЕЇ І ЛЮДИ

ЗА ОЗДОРОВЛЕННЯ ВІДНОСИН СЕРЕД УКРАЇНСЬКОЇ ЕМІГРАЦІЇ.

Останні повідомлення про чергове непорозуміння та черговий розкол в одній групі українських націоналістів на еміграції в Европі, іменно в групі т. зв. націоналістів-революціонерів або коротко „бандерівців", не без причини затривожили кожну патріотичну українську душу, зокрема відповідальні українські політичні кола по обох боках океану, байдуже які вони самі до цієї групи ставляться. Це бо справді „факт, від якого болючий сором стискає серце і який тільки ворог та спекулянт розпопуляризує як веселу 'сензацію українського внутрішньо-політичного життя'" — як це цілком слушно стверджує на цю тему Юрій Дивнич в „Українських Вістях". В цьому то і заключається чи не головна суть цілої справи. Бо факт непорозуміння та розколу сам собою не є ані нічим вийнятковим ані не безприкладним теж серед інших народів. Але він є недопускаемий і каригідний в теперішніх українських обставинах.

Свої застереження до метод цих груп і їх поступування ми вже не раз висловлювали, як з нашого американського так і з у к р а ї н с ь к о г о боків. Ми звертали увагу на цілий ряд того, що є „но гуд" в очах американця, підкреслюючи завжди необхідність стовідсоткового прийняття і застосування в практиці цих непорушних д е м о к р а т и ч н и х принципів, що виправдали себе продовж століть історії, що були передумовою безприкладного росту і прогресу Америки та що є глибоко вкорінені теж в душу і вдачу українського народу. Це є форми і принципи, що єдині відповідають ідеям українського націоналізму в цілому його історичному розвитку та що єдино можуть запевнити їм повну перемогу.

Очевидний факт, що події в групі українських націоналістів продовж останнього десятиріччя мали свої головні причини не в ідеї як такій, але насамперед в людях, що тих ідей або не розуміли, або їх заперечували та перекручували, підливаючи таким чи іншим сосом. Тільки це могло бути головною причиною тих подій, що заіснували серед організованого українського націоналістичного руху.

Людина мимоволі застановляється, як це могло статися, щоби в організації і серед людей, що приносили і завжди готові принести найвищу міру посвяти і жертви для рідного народу та для його добра і визволення, з рядів яких вийшло стільки справжніх героїв і лицарів боротьби за волю, щоби ці самі люди не могли узгіднити своїх думок щодо поодиноких справ, щоби не могли другорядних речей так всецило підпорядкувати ідеї доказної найбільш жертвенними і геройчними ділами служби своєму народові та своїй країні. Висновок може бути тільки один: недостачі є в самих людях, а не в ідеї. Бо так як ідея пориває та запалює цих людей до геройму, жертв і посвяти, так з другого боку відсутність належного політичного та громадського виховання і вироблення, дрібничковість та сам характер цих людей може бути причиною, що вони не потраплять мудро та по громадському полагодити розбіжностей думок самі між собою. Таким своїм поступуванням вони компромітують тільки себе самих як осіб, а не ідею чи рух, що його визнають.

Проте немає двох думок, що така поведінка поодиноких людей наносить багато шкоди й самому рухові та лиха цілій українській визвольній справі. Про це вже дбають явні вороги українського народу та всілякі таки рідні спекулянти, що на цьому нещастю намагаються збивати свої власні маленькі партійні капітали, без огляду на цілість української справи. Для кожного бо сьогодні видно, що це власне українські націоналісти за минулих кілька десятиріч двигнули на цілє століття вперед розвиток і формування української нації. Це власне вони своєю ідейністю, своєю відданістю та своїм геройзмом і посвятою викували тим нового неустрашимого борця за волю України. Це вони з ім'ям України на устах гинули від большевицьких куль і на польських шибеницях. Це вони засіяли ворожими і своїми власними кістками українську землю в боротьбі проти німецьких і большевицьких окупантів України за час другої світової війни. Це за їх почином повстала легендарна Українська Повстанча Армія, що продовжує записувати одну з найбільш геройчних сторінок історії української боротьби за волю, символом якої вони самі стали.

Правильно, в їх роботі та в їхньому поступуванні траплялися помилки, бо вони є люди і їм можна помилятись. Помилок не робить тільки той, хто взагалі нічого не робить. Але це не перешіює того рішального значення, яке вони мали в розвитку української визвольної боротьби останніх десятиріч.

Тому справді тільки з огидою та соромом можна поставитись до всіх тих дрібненьких політичних спекулянтів, що нагло починають на спілку з ворогами ликувати тими жалюгідними подіями, що заіснували в групі націоналістів. Їх не видно було тоді, як ці націоналісти проливали свою кров за Україну, їм теж байдуже хто проливатиме цю кров в майбутньому. Їм важне, щоби позбутися партійного конкурента, з яким не можуть конкурувати своїми власними вартостями і трудами. Український націоналістичний рух записав вже сторінки української історії і записав їх своєю кров'ю та геройзмом і цих сторінок не вимазати вже нікому і нічим. Кожний хто робитиме ці намагання, заперечить тільки сам себе.

Не зважаючи на всі ці внутрішні трудноці, український націоналістичний рух взагалі, а репрезентована ним українська визвольна ідея залишиться чиста і непорушна, без огляду на всі наступи з боку ворогів та „рідних" політичних пігмеїв. Треба ще тільки висловити надію, що теж і ці люди, які репрезентують націоналістичну ідею, зрозуміють всю вагу своєї відповідальности та всупереч всім бажанням явних і скритих ворогів української визвольної боротьби здобудуться на стан на це, що вимагає далеко менших зусиль і жертв, як боротьба з ворогами, узгіднять свої думки, зревідують основно своє становище та під знаком спільної ідеї знайдуть і спільну мову в усіх питаннях і в практичному поступуванні. Тільки тоді вони матимуть право називати себе українськими націоналістами і тільки це може запевнити кінцевий тріюмф української визвольної боротьби.

МАСЕЙ СЯДНЬОВ.

Новий Рік

Який ти в біса Новий Рік!
Старі і лихо, і розлука!
Коли б ти нове щось приніс —
Ми б радо стисли тобі руку!

Старий ти. Хоч на різний лад
Пісні про тебе трубадурять,
А ми чекаєм назогад,
Немов вітрильники на бурю.

Уже й дрижав не один,
Знеіреннй в прийдешнє свято.
В музей би їх, туди, туди,
Де сохи, древні та горбаті!

Я зрозумів закон землі
І підіймаю вгору слово:
Не будеш новим ти, коли
Самі тебе ми не обновим!

Переклав з білоруського
Леонід Полтава

Д-р Іван Німчук.

Канадійські українці перед новими завданнями

Українці в Канаді і під оглядом численним, і під оглядом своїх досягнень у ділянках культурній та економічно-господарській є силою, з якою сьогодні мусять рахуватись різні чинники. Це видно наглядно особливо в трьох хліборобських провінціях: Манітобі, Саскачевані й Алберті, де український елемент дійшов уже до такого впливу, що може заважувати про такий чи інший вислід виборів у багатьох виборчих округах. У трьох згаданих провінціях і частинно також у провінції Онтаріо питома вага виборців українців справді дуже поважна.

Урядова статистика Канади з 1941 р. виявила, що на всіх 11,506,655 мешканців було: французів 3,483,038 (30.27%), а н г л і й ц і в 2,968,402 (25.80), шкотів 1,403,974 (12.20%), айришів 1,267,702 (11.02%), німців 464,682 (4.02%), **українців 305,929 (2.66%).** Далі йдуть скандинавці (шведи, норвежці і данці) 244,603 (2.13%), голяндці 212,863 (1.85%), жиди 170,241 (1.48%), поляки 167,485 (1.45%), індіяни й ескімоси 125,521 (1.09%), італійці 112,625 (0.98%), русскі (москалі) 83,708 (0.73%), мадяри 54,598 (0.47%), чехи і словаки 42,912 (0.37%), фінляндці 41,683 (0.36%), австрійці 37,715 (0.33%), к и т а й ц і 34,627 (0.26%), б е л ь г і й ц і 29,711 (0.26%), румуни 24,689 (0.21%), японці 23,149 (0.20%), прибулі з різних брітійських островів 75,826 (0.66%), члени інших европейських рас 50,482 (0.44%), члени азійських рас 16,288 (0.14%), всі інші 58,927 (0.51%), н е о з н а ч е н і 5,275 (0.05%). З цих даних, наведених тут для проглядности повністю, виходить, що українці як національна група стоять у Канаді на шестому місці. Але з уваги на те, що всі англійці, шкоти й айриші говорять по англійськи, **українська мова займає тут четверте місце.**

Та загальний погляд щодо числа українців, виявлено в переписі населення Канади в 1941 р., такий, що це число не зовсім вірне. Не тому, немов би той перепис переведено тенденційно, як це ділоєся з правила на наших рідних землях, а тому, що між нашими людьми було тоді, на жаль, ще багато таких, які не вміли означити якслід своєї національної приналежности і подавали, що вони або з Польщі, або з Росії, або з Чехословаччини, або з Румунії, або з Мадярщини, або навіть з Австрії. І тих несвідомих наших людей записано, очевидно, помилково до тих шістьох чужих національностей: польської, русскої, румунської, мадярскої та австрійської. Також можливо, що якась кількість наших людей (особливо по містах) записалась відразу до англійської нації. Так, чи, інакше, а через непоінформованість тих, що переводили перепис населення, ми втратили на користь інших національних груп кількадесять тисяч людей (50—69,000). Добрі знавці відносин запевняють, що перепис з 1941 року повинен був виказати **бодай 460,000** українців у Канаді, себто 3.11%.

Який же ж чисельний стан українців у Канаді тепер, на початку 1949-го року? Коли взяти під увагу природний приріст українського населення в сумі тільки 2% річно, то від цифри 360,000 дістанемо за 8 минулих років кругло 60,000 природного приросту. А коли дораховуємо сюди ще тільки 5,000 новоприбулих зі скитальщини в Европі, то можемо сміливо прийняти, що **в Канаді живе під цю пору найменше 425,000 українців.** Урядові кола подають, що в дні 1 січня ц. р. мала Канада 13,203,000 мешканців (це вже із зарахуванням природного приросту та з дочисленням чверть міліона нових емігрантів і населення новоприлученої Фунляндії в числі 320,000 душ). Значить: українці в числі 425,000 душ творять тепер **3.22% загалу населення Канади.**

Та українці сильні в Канаді, як сказано вже на початку, не тільки числом свого населення, але й справді дуже поважними осягами на всіх ділянках життя, зокрема ж на культурноосвітньому та економічно-господарському відтинках. Неупереджені чужинці висловлюють нераз своє признання і навіть подив для тої життєвої сили, гарту й росту, що їх виявлють українські люди в Канаді навіть серед найважчих обставин. І дійсно треба подивляти як за неповних 60 років зуміли нарід у Канаді встиг розбудувати просто з нічого таку густу мережу своїх церков, Народніх Домів та інших установ, свою власну незалежну пресу та витворити стільки власної інтелігенції (самих учителів-українців нараховують понад 3,000). Тисячі українців працюють у різних державних, комунальних і приватних установах, а також у вільних професіях: адвокати, лікарі, аптикарі, інженери, будівничі, купці, промисловці, ремісники то-що. Очевидно, що основну масу українського населення в Канаді творять фармери і робітники, але в загальному українці заступлені в Канаді аж у 244 професіях (фахах), так, що сьогодні важко вже знайти тут таку ділянку праці, в якій би не стрінули б українців. А при цьому важне й те, що українців цінять усюди як роботящих, солідних і надійних працівників, за якими попитують і яких радо приймають на працю.

(Докінчення на стор. 3-тій)

УЛАС САМЧУК

СОНЦЕ З ЗАХОДУ

РОМАН.

4)

А що буде з тими, що в темносіросиніх одностроях? Капітани і полковники, що назвали себе Січ, з револьверами. Батальйони у шоломах, що так само спливають з гір Карпатських в долини, сині все, молоді все, юні... Солом'яна, мужицька Україна. Чули, що каже Варшава? А що Москва, а цілий світ? Скільки мільйонів проти нас? Сто мільйонів, двісті мільйонів. А що думає пані у волохатому реглані, що приїхала з Парижу? А що ті американці? А що ті зі свастиками, що сиділи там за столом під стіною? А що може робити консул пана Гітлера, що сидить отут поверхом нижче підо мною?

Кримський зривається на довгі ноги, скидає розірвану піжаму, робить швидко кільканадцять звичних рухів гімнастики, але не думає за те, діє механічно, натягає темногніді штани, боліє, що вони трохи стратили форму, натягає лякові протоптані черевики.

Кримський відчинив і виглянув з вікна. На площі стояв автобус барви яєчного жовтка з літерами ЧСД. До нього пхалися жиди в лапсардаках, а прийте, з жовтою, новою течкою стоїть Кальчук і дивиться на вікна гостинниці. — Кальчук! — гукнув Кримський, але Кальчук його не чує. Автобус вже гарчить, жиди всідаються, Кальчук влазить також, і автобус повільно рухається в напрямку вузенького провулка, влазить туди, мов клин у розбиту колоду.

У коридорі біжать люди, чути їх гркотіння по сходах униз, знайомий голос графіка Димкевича через три стіни доходить до вух, і Кримський пригадує здоровенні плякати, що висіли по мурах з гадами семиголовими, яким стинає голови мечем січовик у мазепинці. Це тут родяться ці плякати. Хто там ще у тій прірві? А де Бойчуківна?

— Прошу! — крикнув Кримський на стукіт у двері. Уваляється сам Кардаш, а з ним невисокого зросту чоловічок з кіноапаратом, що висить через плече у шкіряній торбині.

— Ти вже встав? — питає Кардаш. — Мусимо тебе підігнати. Тут ось... Знайомтесь. Це пан Бльондин з Америки. Він хоче тебе забрати на плівку...

Пан бльондин сідає на розхитаному стільці і дивиться на Кримського. Чи тут досить світла? Мало. Внести апарати, думає Бльондин у голос. Кардаш посміхається і зазначує, що Кримський одразу піймався, мов миша... — Дозвольте, дозвольте... Дайте зав'язати краватку... Гей!

— Америка хоче бачити вас без краватки.

— Ні. Не посоромлю землі руської!... Досить, що вже будете мати цю собачу буду... А я людина — перлина. Люблю шик... Я дивуюся, пане Бльондине, що ви не хочете мене мати з таким тобі Фордом чи Сітроеном...

Кримський поспіхом зачісує своє чорне, густе волосся. При цьому виливає якусь рідину, в'яже краватку, дивиться в дзеркало. Йому це дається. Раз-раз і готове. Трошки лиш пудри і досить.

Два хлопці в січових одностроях втягнули прожектора, у коридорі товпиться дітвора, Бльондин ладнає апарата, Кардаш підбирає розкидані речі... — Ви читаєте, — каже Бльондин. — Ви робите пробу в театрі. Ви муштруєте примадонну. Розумієте?

— Та розумію... От ще халепа. Дайте хоч нюхнути валеріяни, бо болить серце. Дайте шмат паперу... Хлопці сюди... Ставайте отут... Шапки геть! Ти сідай... Тут, тут, а ти отуди... Ви знаєте, що значить роля Отелло, закоханого по вуха парубка? Ми його ще поставимо у цьому самому Хусті... — і Кримський махнув рукою у напрямку вікна. — Може собі не вірити...

— Добре! Віримо! Увага! — крикнув Бльондин. Кримський не встиг повернутися, в руках його шматок старої реклями кави „Енрілло", рефлектори спрямовуються, сліплять очі, тріщить і буркоче апарат, Кримський ходить, сідає, встає, хвилюється, потрясає куснком реклями. Цак-цак, і готово...

— Це коротко. Дякую, — каже Бльондин. — А тепер прошу, панове, на склянку кави. Познайомлю вас до речі з моїми земляками, а ви мене з вашими справами...

Складають апарати, зачиняються двері, розходяться діти, гасне світло, сіра поволока осіннього ранку влазить на своє місце. Кардаш, Кримський та Бльондин йдуть униз до півпорожніх заль каварні...

Сідають якраз напроти трьох чоловіків, що сидять у куті й розмовляють по-німецьки. Замовляють англійський сніданок, але замість шинки просять українську к о в б а с у. Бльондин виявляє бажання на два мартелі. Турбується, що не прийшов пан Лосняк зі своїм сином. Це люди з Америки, і приїхали вони сюди фільмувати цілу цю історію — хай їй грець. По короткому часі входить високий, з сивастим волоссям пан, а з ним молодий, стрункий, дуже виразної раси молодий чоловік у спортовому одязі... — Дай Боже! що нового? — каже старий пан і подає всім по черзі руку. — Ви що? Вже? — показує на апарат Бльондина.

— Стараюсь, так би мовити... — каже Бльондин.

— Це був напад на мене. Вік прожив, а такого не траплялося, — каже Кримський. — Цікаво, що і ми маємо американців. Америка — колосальна справа...

Розмовляли і розмовляли. Нічого цікавого. Все ті самі речі. Кельнери не квапляться зі сніданком, молодий Лисняк позирає на ручний годинник. — Ми ж мали сьогодні бути у прем'єра... — каже він.

(Дальше буде).

Д-р Роман Осінчук.

Проблема Д. П. Лікарів в Злучених Державах

За обрахунком Міжнародної Організації Скитальців (ІРО) на скитальщині перебуває під цю пору 1,150 лікарів і 458 лікарок, з яких біля 1,000 є загальних практиків, 350 інтерністів та хірургів, около 70 педіятрів і понад 50 окулістів. Крім цього 294 чоловіків і 462 жінок є зареєстровані як дентисти, 349 чоловіків і 389 як фармацевти та 300 чоловіків і 36 жінок як ветеринарні лікарі. В додатку із середсього медичного персоналу 2,566 жінок і 21 чоловіків є медичних сестер і лікарських помічників та цілий ряд дентистичних техніків, оптистів, ляборяторних і рентинівських техніків і т. п.

Як бачимо із цього побіжного виказу, то процентово до числа скитальців кількість лікарів не є така велика. Очевидно, що на підставі нового іміграційного закону якась кількість лікарів приїде до Злучених Держав. Кожний лікар, який збирається їхати чи думає виїхати до Злучених Держав, є цікавий, що його чекає та які вигляди його фахової праці тут, в Америці. А треба підчеркнути, що мимо кількох інформацій в часописах та численних листувань з колеґами тих лікарів, що сюди вже приїхали, наші лікарі в Німеччині всетаки не зорієнтовані.

Перше це справа їхнього спровадження. Як відомо до кожної аплікації треба ще запевнення для кожного, хто сюди їде, мешкання і праці. Це саме відноситься до лікарів, мимо цього, що вони до певної міри мають т. зв. першенство іміграції до Злучених Держав. В звязку з цим деякі з наших лікарів пишуть сюди до своїх товаришів чи знайомих, щоби їм запевнення праці вистаратись в лікарських установах, часто покликуючись на це, що вони були професорами, доцентами, примарами чи більшими спеціялістами у різних клініках і шпиталях Европи, покликуються на кількість своїх наукових праць в надії, що це повинно вистачити для шпиталя в Америці і такий шпиталь повинен їм виставити посвідку праці. На це на жаль, треба відповісти негативно, бо ж в Злучених Державах є вимога нострифікації закордонних дипломів а навіть і своїх, якщо якийсь лікар з одного стейту хоче перейти на працю до другого стейту, а друге ніде теж в Европі не було такого звичаю в шпиталях, щоби там принято когонебудь на працю без розглянення документів і особистої явки в директора шпиталя. Тому, на мою думку, не треба звертати уваги на це, що запевнення праці для лікаря є подане із якоїсь фабрики, ресторану чи фармера. Головне, щоби сюди приїхати. А навіть, як декому треба буде якийсь короткий час фізично працювати, то це теж не найгірше, бо і тепер деякі з наших колеґів працюють фізично, а навіть американці дуже часто фізичною працею зарабляють на свої студії. Але працювати фізично довго не прийдеться, бо всежтаки по якомусь часі можна знайти працю інтерна, домового лікаря, нічного дижурного по шпиталях, працю в клінічно шпитальній ляборaторії, якщо хтось на це має кваліфікації, та в різних старечих домах, психіятричних лікарнях і тощо. Найбільші трудноші одержати працю є в Ню Йорку, дещо лекше до деякої міри поза Ню Йорком та других поблизьких стейтах. Треба лише за нею пошукати. На жаль лікарська праця по шпиталях є слабо платна. Тоді, коли звичайний робітник заробляє тижнево найменше 25-30 долярів, то лікареві платять 25-50-100-150 до 200 долярів місячно, даючи крім цього харч і часто кімнату для мешкання, але без родини. І тут знова найгірше платні шпиталі є в Ню Йорку, краще поза ним. Звичайно краще платне є місце в ляборaторіях, туберкулозних санаторіях, а особливо в психіятричних лікарнях, де можна мати гарне мешкання для цілої родини і $200-250 місячно платні. Якщо йде про якість і час праці такого інспектора, то це залежить від якости шпиталя і кількости інтернів. Звичайно інтерн працює в амбуляторії полагуючи наглі випадки, пише історії хворіб, виконує всякі дожильні впорскування, повнить дижури і тощо та перебуває на роботі від ранку до п'ятої години пополудні і час від часу лишається на нічний дижур. Очевидно, що злишнього часу в нього остається мало та не заробляє стільки, щоби можна вдержати цілу ріднш. І тут до помочі мусить стати жінка чи хтось другий з родини.

Згадану працю інтерна можна одержати без нострифікації диплому. В деяких стейтах рік такого інтернші-пу (шпитальної практики) є вимаганий для допущення до нострифікації, однак не в усіх. Щоби могти одержати якусь посаду чи працювати як самостійний лікар, то на це треба мати нострифікований диплом і лайсенс (дозвіл на лікарську практику). І тут знова є різні вимоги у різних стейтах. Звичайно майже у всіх стейтах складається іспити з цих самих предметів. Бувають деякі малі різниці, які більшого, практичного значення не мають. Засадничо треба здавати усі предмети за виключенням фізики, неорганічної хемії, біології та судової медицини. У деяких стейтах кандидати складають іспити лише письменно, й усно, у одних є вимога складати всі предмети в одному речинці (через чотири дні) у других розділюють іспит на дві части, на т. зв. підставову медицину і клінічні предмети. Заки допустять до іспиту кандидат мусить зложити іспит з англійської мови, предложити в оригіналах і нотаризованих відписах свої папери (матуральне свідоцтво, індекс, диплом та дозвіл на практику) до затвердження, а перед іспитом посвідку перших горожанських паперів і іспитову таксу. В деяких стейтах вимагають навіть повного горожанства і один рік інтерншіпу. Навіть і в цьому випадкові такі вимоги не є ще дуже страшні, якщо зважити. що кожний новоприбувший майже з засади шукає найперше праці, щоби дещо заробити, щоби пізнати дещо американську медицину й методи госпіталізації хворих та в міжчасі навчитися мови й приготовитись до іспиту. Якщо йде про затвердження документів, то знова трудно є в короткій газетній статті докладно вияснити тим більше, що деякі стейти поступають більше ліберально, другі більше ригористично, а деякі просто вимагають оригінальних індексів, що очевидно для нас ставить непоборні трудноші, якщо зважити, що університети під большевицькою окупацією жадних лікарських документів ніколи нікому не вишлють.

ПРЕЗИДЕНТ ШВАЙЦАРІЇ. — Швайцарія має тепер перший раз президентом людину, яка є соціял-демократом. Ернст Нобс, що його бачимо на цій картині, років 62, є цею людиною. Швайцарці вибирають президента кожного року.

Залишається ще одно питання вияснити тим усім колеґам, які є дещо здивовані цим, що в Злучених Державах вимагають нострифікації.

Нострифікація для українців є справа добре знана. Українці в Польщі мусіли теж нострифікувати свої заграничні дипломи і на це неpаз тратили два-три роки часу. Американці виїзджаючи за кордон н. пр. до Франції, Англії чи деінде натрапляли на ті самі вимоги. Країни південної Америки ставлять для американців ще більші нострифікаційні труднощі. Тому й американці впровадили нострифкацію для чужинців, яка властиво існувала навіть для своїх горожан, якщо вони хотіли перходити з одного стейту до другого. Крім цього вони мотивують вимогу нострифікації чужих дипломів ще й тим, що в Злучених Державах є деякі різниці в лікувальних методах, але найважнішою причиною на їх думку є це, що медицина в Европі за час війни дещо відстала і лікарі не мали контакту з американською медичною літературою останнього десятиліття та не мали змоги познайомитись із цим поступом, який відбувся в останніх літах (нові технічні методи, нові методи анестезії, антібіотіка і т. п.). Молодшим колеґам, які покінчили студії в війну, роблять ще більші труднощі і закиди, що вони не мали змоги студіювали в нормальних умовинах клінічної чи ляборaторної праці.

Можна б очевидно з деякими твердженнями не погоджуватись, але це зайве говорити, бо це факту нострифікації не змінює. Одно можна підчеркнути, що всетаки до цього часу найкращі вигляди для лікарів є в Злучених Державах, бо в Канаді ще й досі справа нострифікації не рішена позитивно, а в південній Америці ця справа стоїть далеко гірше як тут. Відношення влади до нострифікації є досить добре й не має жадного порівнання з цим, що колись було в Польщі. Вимоги іспитові є досить великі, але кандидати мають змогу повторяти свої іспити кількакратно. У одному випадку чужинець складав лікарський іспит десять разів і таки вкінці осягнув диплом.

Найголовніше для тих всіх лікарів, що думають їхати до Злучених Держав, це упорядкувати по змозі свої документи, вчитися англійської мови. старшим лікарям, яким може трудно було б іспит складати, добре було б вчитися ляборaторної практики, а всім лікарям без огляду на їх вік, лікарський стан, чи становище в попередніх роках та без огляду на їхне наукове звання і кількість наукових праць треба бути приготованим на це, що по приїзді сюди мусять складати іспит з мови та лікарський іспит. (Медікел стейт борд екзамінейшен).

Очевидно трудно мені тут подати вичерпуючі відомости у так важній справі, як нострифікація та спосіб влаштування себе тут на фахову робту. Це по більшій часті залежить від особистого хисту кожного. Ввсетаки раджу по приїзді до Америки скоро контактуватись з колеґами, які тут вже перебувають, а ці зможуть неодну добру думку чи раду подати, перейшовши свій, неpаз прикрий, вступний шлях без нічиєї ради, та набравши через це деякого досвіду. Тут очевидно була б дуже потрібна якась лікарська організація і в цьому напрямі дещо робиться, але і на цьому відтинку є непоборні трудноші так, як це є на різних других відтинках нашого громадського життя в Америці.

З ЖИТТЯ ГРОМАД І ОРҐАНІЗАЦІЙ

СЕЙНТ ЛУЇС, МО.

Звіт з допомогової акції.

На початку 1948 року ми настоювали, щоб у нас повстав Місцевий Допомоговий Комітет, але нічо з цього не вийшло, бо на збори прибули представники двох відділів У. Н. Союзу, а інші не прибули. Тоді ми взялись за збірку одежі між добрими людьми, що відчувають людську нужду. Щоб заощадити кошти пересилки, висилали річи прямо до Німеччини. В січні п-ні Лесь подарувала ляльку, яку її дочка Тетяна прибрала в український стрій і з цього підприємства прийшло $62. В травні дістали $46.65. В лютім ми вислали 12 пачок одежі й обуви до С. Х. С в Мюнхені, в липні 11 пачок з призначенням для політичних вязнів, в жовтні 5 пачок одежі до Суспільної Опіки Хорих, на що одержали чудового листа з подякою від священика, в листопаді вислали 7 пачок одежі й обуви до СХС, а на днях висилаємо каву і цукор для хорих. Теж вислали поодиноким родинам, але п-ні Лесь декілька пачок сама оплатила. Теж вислали ми три парі ризів до Мюнхену, а за пересилку заплатила п-ні Логуш грішми, які дістав її син Волдимир як дарунок із Сервис-Клюбу. Купували ми багато річей теплих для дітей і жінок і т. п. Вислали $60 на ліки для УПА, на які зложила Т. Лесь $50, А. Громоцький $5, одна жінка $3, а з каси $2. На поміч шпиталеві, де находяться хворі на сухоти зібрано $50. Кожну пачку адресувала п-нна Лесь, п-ні Люпчик помагала долярами, а п-ні Греська вишила кілька суконок для дітей.

От бачите, скільки можна зробити, коли є добра воля і охота. Нас було всього три жінки: Т. Лесь, В. Хлопяк і підписана. А що то можна б зробити, колиб було нас більше. Ми вже не молоді й перетомлені й треба свіжих сил до праці. Думаємо, що ті сили знайдуться і праця піде далі, а наразі щира подяка тим жертводавцями, що підпирали дотеперішню роботу.

Текля Єзуско.

o

ПИТСБУРҐ, ПА.

Віче з виступом п-ні Павликовської.

В неділю, дня 19-го грудня, українська громада в Питсбурґу вітала в себе европейську представницю на Світовий Конгрес Українських Жінок на Еміграції, п-ню Ірину Павликовську, що виступила тут на Громадському Вічу, скликаному місцевим відділом Союзу Українок Америки.

Віче відкрила п-ні Марія Малевич, покликаючи на секретарку п-ню Кульчицьку та представляючи приявним п-ню Павликовську, як головну бесідницю цего віча.

П-ні Павликовська в обширному та хвилюючому докладі передала приявним свої спостереження зі страшного лихоліття, яке пережив український нарід на своїй землі під час німецької і большевицької окупацій та цілу недолю скитання по чужих країнах тих соток тисяч українців, яким пощастило вирватись з неволі. Складаючи американським українцям подяку за всю їхню дотеперішню допомогу своїм братам в Европі, вона прохала не відмовляти цеї допомоги і тепер та в майбутньому. Вона зокрема апелювала за допомогою в переселенні до Злучених Держав, підписуючи необхідні для цього завірення про працю і мешкання для нових імігрантів.

З черги о. Михайло Кіндій заапелював до приявних, щоби теж з нагоди цего віча виконали свій християнський обов'язок та зложили жертву на рятунок української матері і дитини на скитанні в Европі. Заклик о. Кіндія піддержав проф. В. Кульчицький, що сам недавно приїхав зі скитання до Америки, даючи при цьому теж деякі вияснення як виповняти завірення для нових імігрантів.

Після промов переведено збірку, що принесла у висліді $189.

Жертви зложили: по $10: о. М. Кіндій, о. П. Понятишин, інж. В. Малевич, В. Шабатура; по $5: А. Шпікула, Кравець, П. Дашинич, Ю. Кучер, І. Кіналь, Вовчко, В. Войтович, Бульбак, І. Корбецький, Р. Микитюк, Дашинич; по $3: Литвин, Дудяк, Чорнотович; по $2: Савчук, Арсений, проф. В. Кульчицький, А. Юга, М. Лесько, К. Козак, Боднар, Майнош, Сидор, Пердзьола, Дудяк, Тимус, Хруньовська, Гнатишин; по $1: Васькович, Горошко, Петришин, Коваль, Собіль, Лесик, Сердницька, Качмар, Мандзійовський, Мандяк, Пердзьола, Околович, Поливка, Баґан, Корньовська, Тиркало, Вілинич, Кушнір, Ціціла, Капеніс, Яцура, Василик, Сисляк, Хоптяк, Кульчицький, Маланьчук, Сіоний, Василик, Миттюк. Решта низаписані. — Разом $189, що їх вислано до централі Союзу Українок у Филаделфії.

М. М.

Канадійські українці перед новими завданнями

(Докінчення зі стор. 2-гої).

Не треба думати, що українці вдоволені зі своїх дотеперішніх осягів у Канаді і засіли з заложеними руками. Нічого подібно! І в приватних балачках, і в прилюдних дискусіях можна почути неодин голос критики й жалю, що та чи інша ділянка в національному житті канадійських українців недомагає, або й зовсім занедбана. Тих громадян, що думають не тільки про шлункові справи, але й про майбутнє свого народу, болить величезне розбиття серед українців Канади на церковно-релігійному полі, їх болить розмірно мале число читачів української преси, як і те, що багато українців виреклося свого чесного батьківського прізвища і змінило його без ніякої потреби. Але найбільше болить свідомих українців справа виховання молодого українського покоління. Сини й доньки не тільки українських мешканців міст, але й українських фармерів, з хвилиною, як тільки зачнуть шкільну науку, перестають за короткий час по українськи говорити. Багато молодих українців не вміє по українськи ні читати ні писати, а е вже й немало таких, що української мови не розуміють зовсім. До рідкостей належать такі молоді українці, що взяли б у руки український часопис чи українську книжку. І коли в цьому відношенні не буде якоїсь радикальної зміни на краще, то за яких 20-25 років, коли вимруть ті старші люди, які ще по українськи не тільки говорять, але й читають, не буде вже для кого друкувати ні українського часопису, ні української книжки.

І саме тут, у шкільній ділянці, стоять канадійські українці перед величезними завданнями. Комітет Українців Канади, як виразник їх змагань, мусить поставити справу рідної школи серед канадійських українців у всю ширину і вдарити на тривогу. Він мусить розробити докладний плян праці, змобілізувати довкола цієї справи всю нашу масу, видати якнайскоріше необхідні шкільні підручники і приступити до реалізації своїх плянів.

Коли Комітет Українців Канади зуміє змобілізувати всі наші сили до змагань за виховання українських дітей, за рідну школу й культуру, то його праця увінчається напевно великими успіхами. Бо з усіх тих нарад, які тут і там у цій справі вже відбулися, видно наглядно, що ця справа турбує до живого всіх тямучих батьків-громадян, отже вона дозріла вже справді до переведення. Немаловажне і те, що при вмілій поставі могли б ми тут користати й з канадійського шкільного законодавства. Отже **все залежить від суми нашої праці і наших жертв,** складених на рятування молодого українського покоління.

Коли ж буде поставлена якслід оця преважна справа на внутрішньому відтинку нашого життя в Канаді, то Комітет Українців Канади здобуде собі такий авторитет, що зможе куди легше повести пропаганду української справи також на відтинку зовнішньому. Тоді легко можна буде знайти зрозуміння і зібрати потрібні фонди також на пропагандивну акцію української Національної Ради. Тоді само собою зросте й наш престиж перед канадійським загалом, який стане не тільки розуміти, але й підтримувати українські визвольні змагання.

Роля Канади у світовій політиці зростає з дня на день, з голосом Канади рахуються тепер всюди у світі. Канадійські українці, що стають щораз помітнішою силою в державі, повинні використати свою силу і свої впливи в тому напрямі, щоб урядові чинники були не тільки поінформовані якслід про становище України та її ролю в політичній констиляції на сході Европи, але й мали для тої преважної ролі зрозуміння та помогли українському народові в слушному моменті визволитися з большевицького ярма і створити власну незалежну державу. Але перевести це зможуть канадійські українці тільки тоді, коли наші провідні чинники знайдуть повне зрозуміння та всебічну підтримку для своєї праці в українських масах.

НОВІ ІМІҐРАНТИ

що приїжджають кораблем „Маріне Флешер" до порту Бостон 17 січня 1949 р. старанням Злученого Українського Американського Допомогового Комітету у Филаделфії.

Аннюк Юрій, Антоніна, Богдан; Басюк Володимир, Ніна, Віктор, Наталія, Олена; Бурдик Іван; Хоміщак Михайло, Анна; Діденко Юрій, Дарія, Олександра; Дмитришин Осип, Лідія, Богдан; Дончук Зосим; Футаля Лев, Василь, Анна, Василь, Ігор; Ґлова Михайло, Галина, Ольга; Гарасименко Микола, Марія; Гарасимович Пелагія, Всеволод; Голойда Михайло; Янкевич Филип; Кочерга Дмитро, Анастазія; Корбіяк Антін; Мерещак Володимир; Озарків Григорій; Перхун Михайло; Певен Федір, Пелагія; Рогосінська Йоганна; Стефаняк Микола, Меланія; Шадура Адам; Шустаківський Григорій; Шиска Стефан; Зоря Василь, Евфрозина.

ГЕМТРЕМК, МИШ.

Свято Самостійности і Соборности України.

Заходом Ділового Комітету з'єднаних українських установ в Гемтремку, відбудеться, в неділю, 23 січня 1949 р. в залі Українського Демократичного Клюбу при вул. Ґрейлінґ Святочна Академія, з нагоди річниці проголошення самостійної і соборної України в 1918 і 119 роках.

Слід зазначити, що це у нас вперше відзначується цю велику подію окремою святочною академією. Треба сподіватись, що українське громадянство своєю численною приявністю на академії дасть доказ живучости у наших серцях світлої традиції боротьби за самостійну Україну. В програмі академії є реферат, деклямації і виступи відомих співаків і співачок-солістів.

З тої нагоди відправиться того ж дня Служба Божа в греко-католицькій церкві в намірені українського народу.

За діловий Комітет:

О. Курочка, секр.

СМУК ПРО ДОП. АКЦІЮ.

(Докінчення зі стор. 1-шої).

п'ять бюр (Мюнхен, Франкфурт, Штутгарт, Біркенфелд і Зальцбурґ) та чотири окремі агенції (Мюнхен, Франкфурт, Людвіґсбурґ і Емберґ) для полагоджування еміграційних справ до Аргентини. В европейських бюрах Комітету працює тепер 47 осіб, в цьому троє з Америки. Дальших п'ять мають бути вислані в найблищому часі. Місія полагоджує негайно всі імграційні справи, насамперед точно документує всі прислані з Америки завірення про працю і мешкання та дбає, щоби вони справді були швидко і позитивно полагоджені. Адв. Смук підкреслив, що в полагоджуванні цих завірень велику ролю грає точність і чіткість їх виповнення і це повинні мати на увазі ті, що ці завірення виставляють.

Друга важлива справа в поспіху переселенчої акції це факт, що тепер ще не береться до уваги визначених імграційним законом професійних обмежень, іменно процентового відношення поодиноких професій, з перевагою фармерів та фармерських робітників. Але ці обмеження братиметься до уваги після шістьох місяців і дальше їх вже будеться придержувати. Адв. Смук твердить, що коли б американські українці виставила 10 до 15 тисяч вимаганих завірень про працю і мешкання для нових імігрантів, нашому Комітетові пощастило б переселити до ЗДА бодай яких 40 до 50 тисяч українців. Поспіх під цим оглядом грає дуже важливу ролю.

Як йдеться про саму харитативно-допомогову акцію, місія ЗУАДКомітету в Европі веде її старим порядком, іменно розділює допомогу для найбільш потребуючих, до яких сьогодні вже майже всі зараховуються, залишаючи сам розподіл представництвам самих скитальників. Минулого місяця адв. Смук предложив Екзекутиві ЗУАДКомітету точний пян цеї допомогової акції та її потріб і він був предметом окремих нарад Екзекутиви.

До найбільш потребуючих ЗУАДКомітет зараховує всіх б. вояків УПА, що в останньому пробилися в західну Німеччину і їм допомагає через Харитативну Службу.

Адв. Смук ствердив, що загальне положення скитальників дуже критичне, але вони не падають духом а вигляд на виїзд до вільних країн дає їм нову надію та допомагає останками сил перемагати всі труднощі скитальчого життя.

ВЕЛИКІ, ЧУДОВІ ОЧІ! — Це князь Чарлз Единбурґ, другий з черги претендент на британський королівський престол. Має уже 7 тижнів. Всі описи згідні щодо одного: В дитини прекрасні, сині очі й дуже великі. Це останнє видно вже з картини.

ШУКАЮТЬ СВОЇХ РІДНИХ

УВАГА: Зголошуючись на Розшуки до З.У.А.Д.Комітету прохається на початку листа доконче подати під яким числом в розшуках було надруковане прізвище особи, яка вас, чи яку ви шукаєте.

За листами чи адресами від скитальників прохаємо звертатись безпосередньо до ЗУАДКомітету, адресу якого подано при кінці.

Зголошуючись на розшуки не забувайте вложити вашу жертву на покриття поштових і бюрових видатків та за витрату часу на полагодження вашої справи.

* * *

ГРУПА — ЛИСТИ ДО:

16,844 **До таборових управ на скитальщині від відділу розшуків при ЗУАДК.** Проситься звідомити по таборах, що за Гамонко Анною з с. Коростенко (Добромиль, коло Хирова) пошукує її кревна з Америки Розалія Гусак. (Голоситися на ч. 16,844).

16,845 Кумановський Олександра (з Академії Подебрад) від сестри Дагмар і Оксанни Євтухів.

16,846 Макаренко Андрія с. Гаврила (був. член Укр. Ради) від Тарасюк Теодора.

16,847 Франкевич Антона з с. Шмірки (Волинь Подільський) від Франкевич Володислава.

16,848 Скротовський Василя з с. Острова Чорного від Філь Богдана з Острова Чорного.

16,849 Малярчик Ксені — Самборська з с. Староміщина від Худик Стефана.

16,850 Мицьо Михайла і Антона з с. Полонини (Сянік) від Мицьо Петра.

16,851 Черхавський Михайла з с. Середниці (Лісько) від Вазук К.

16,853 Білинська Тереси з с. Мохнатин (Турка) від Ільницька Евгенії.

16,854 Цвік Филипа з с. Шоба (Акерманськ, Бесарабія) від Цвік Павлини д. Юліяна.

16,855 **До таборових управ** на скитальщині від відділу розшуків при ЗУАДК. Проситься звідомити по таборах, що за Дудар Василем і Анною пошукує брат з Америки Дудаю Йосафат з с. Пліхова (Бережани). (Голоситися на ч. 16,855).

16,856 Матієвич Анни зам. Кореньовська, Стефанович Миколи і його сестрив всі з Бережан від Матієвич Йосифа.

16,857 Гринів Анни д. Василя з с. Слобідки (Калуш) від Крук Петра.

16,858 Бода Софії з с. Деліїв (Станиславів) від доньки Бода Анни Заяць Марти.

16,861 **До таборових управ** на скитальщині від відділу розшуків при ЗУАДК. Проситься повідомити по таборах, що за Куйбіда Андрієм с. Панька з с. Кузара (Рогатин) пошукує сестра з Америки Христина Гринишин — Куйбіда. (Голоситися на ч. 16,861).

16,863 Балаєвич Івана з с. Мадзаркі (Сокаль) від Балаєвич Ігната.

16,865 Рилик Антона від Рилик Осипа.

16,866 Мазяровська Марти (Макар) з с. Сулимів (Жовква) від Ралочко Теодора.

16,867 Томорокса Стефана з Новостав (Порохів) від Кіта Марії.

16,869 Ярицький Павла з Медухи, Савчук Михайла з Межигірців від Попович Анни.

16,870 Паперак Івана, Миколи і Анни з с. Бабухів (Рогатин) від Маслійчук Михайла.

16,871 Соха Михайла і Петра з с. Дмитре (Щерець, — Львів) від д-ра Романовський Леоніда.

16,872 Млинарик (Бибель) Марії від Бибель Петра.

16,873 Пиз Кирила з с. Велика Тура (Долина) від Мариган Онуфрії.

16,874 Романків Миколи з с. Велика Тура (Долина) від Маруган (Семків) Агафії.

16,875 Чорнобіль Льва з Яричова Нового від Стейн Івана з Яричова Нового.

16,876 Крайовський Йосифа з с. Кокізів (Львів) від Міринович Павла.

16,877 Рідних і знайомих з с. Прусенів (Сокаль) від Кобак Стефана.

16,878 Кузій Якова і Івана з с. Горішна Вигнанка від Бачинський Михайла.

16,878 Ґошко Василя та знайомих з с. Крехова (Жовква) від Ґошко Йосифа.

16,880 Бойко Василя і Евдохи, Нагорняк Анни, Левицька Агафії, Боднар Агафії, Косів Андрія, Данилюк Василя і Михайла зі села Красна (Надвірна) від Нагорняк Дмитра.

16,881 Метулинський Степана з с. Свобода (Київщина) від Трибунецький Дмитра.

16,883 Горбий Тимка вуйка з с. Яворів (Турка) від Совірко Анни.

16,8884 Гасай стрия з с. Стривки (Збараж) від Гасай Михайла с. Степана.

16,885 Редик Марії, Фокшей Василя від Фокшей Миколи.

16,8886 а) Окрепний Івана Сорочинський Степана з с. Радонова і Явча (Рогатин) від Котів Івана.

16,886 б) Сищик Анни, Гулевич Івана, Радинович Антона, Жовнір Омеляна, Євтушенко Ілії, Липова Ніни, всі з Матієва (Ковель) від Сущик Нікона.

16,8886 в) Мозаль Анни, Стаючак Настуні обі з Черновець від Дідух Анни зам. Ґулінська д. Дмитра.

Голоситись на адресу:

UNITED UKRAINIAN AMERICAN RELIEF COMMITTEE
P. O. Box 1661, Philadelphia, 5, Pa.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ У. Н. СОЮЗУ

ВЕСТ ФИЛАДЕЛФІЯ, ПА. — Подаємо до відома членам Тов. Згода, від. 62, що **річні збори** відбудуться в неділю, 16. січня, в годині 4. пополудні, в домі предсідника, 6331 Елмвуд Еве. Обовязком кожного члена є явитись на збори, бо є важні справи і буде вибір уряду на 1949 рік. — **Уряд.**

БІНҐГЕМТОН, Н. Й. — Тов. Запорозька Січ, від. 21, повідомляє всіх своїх членів, що **річні збори** відбудуться в неділю, 16. січня, в годині 2. пополудні, в У. Г. Домі. Приявність всіх членів конечна, бо маємо важні справи до рішення. — За уряд: І. Мартинів, гол.; Т. Смик, секр.

СЛИКВІЛ, ПА. — **Річні збори** Бр. св. Івана Хрестителя, від. 126, відбудуться в неділю, 16. січня, в гали церковній, точно в годині 2. пополудні. На порядку деннім буде звіт уряду і контр. комісії з цілого року, вибір урядників на 1949 рік та інші біжучі справи. Просимо членів і членкиць прийти на означений час. — І. Павлечко, предс.; Г. Дидів, секр.-кас.

СТЕПЛЕТОН, Н. Й. — Місячні збори Бр. св. Арх. Михаїла, від. 211, відбудуться в суботу, 15. січня, в гали де звичайно. Просимо всіх членів прийти на Хвосьму годину ввечір, бо будуть важні справи до полагодження. Уряд на 1949 рік є: Г. Райнгарт, предс.; А. Кривий, заст.; Р. Федірко, кас.; П. Телішевський, заст.; В. Белей, секр.; контрольори: С. Дзера і І. Ґиба; надз. хворих: П. Рій і Н. Маськовіта. — Т. Белей, секр., 94 Gordon St., Stapleton, N.Y.

ГЕЙЗЕЛТОН, ПА. — Бр. св. Арх. Михаїла, від. 85, повідомляє, що **річні збори** відбудуться в неділю, 16. січня, в українській гали, 74 Ловрел, в годині 1. пополудні. Кожний член обовязаний прийти і вислухати звітів за 1948 рік. Є також важні справи до полагодження і буде вибір уряду на 1949 рік. Члени, котрі не вирівнають своїх залеглостей, будуть суспендовані. Просимо привести своїх знайомих на збори і вписати їх в члени. — За уряд: В. Шипула, О. Костюк, секр.

ТАВНТОН, МАСС. — Тов. ім. Тараса Шевченка, від. 122, повідомляє своїх членів і членкиць, що **річні збори** відбудуться в неділю, 16. січня, в годині 2:30 пополудні, в тов. галі, 14 Мейпл Еве. Просимо всіх прийти на час, бо буде звіт уряду і заприсяження вибраних урядників. — В. Проніцький, предс.; Х. Саламаха, кас.; К. Сідзінський, секр.

ВЕСТ ІСТОН, ПА. — На річних зборах Тов. ім. Богдана Хмельницького, від. 137, що відбулись 19-го грудня, вибрано такий уряд на 1949 рік: Ф. Сагатий, предс.; В. Боднарський, заст.; М. Колодруб, кас.; Г. Яворський, заст.; С. Колодруб, секр.; І. Дишевський, заст.; І. Деш, Д. Вересюк і Й. Колодруб, контр. комітет; Т. Фотій і І. Вересюк, комітет хворих. Збори в 1949 році мають зачинатись точно в 2. годині пополудні в трету неділю в місяці, в гали парафіяльній. — С. Колодруб, секр.

ФРЕНКФОРД, ПА. — Тов. ім. Д. Вітовського, від. 268, повідомляє, що **річні збори** відбудуться в суботу, 15. січня, в домі Укр. Горожан на Вейклінг ул. Просимо всіх членів прийти хоч раз на збори, а головно ті, що платять річно і піврічно. Контрольну комісію просимо явитись в пятницю, 14 січня, 7 год. ввечір. Початок зборів 7. год. ввечір. — За уряд: В. Питель, гол.; М. Шанайда, кас.; Т. Радинський, секр.

LEGAL NOTICE

SUMMONS—ACTION FOR ANNULMENT OF MARRIAGE.

STATE OF NEW YORK—SUPREME COURT—COUNTY OF MONROE

James Kubarich, plaintiff vs Anna Kubarich, defendant.

ACTION FOR ANNULMENT OF MARRIAGE.

To the above named defendant:

You are hereby summoned to answer the complaint in this action and to serve a copy of your answer, or, if the complaint is not served with this summons, to serve a notice of appearance on the plaintiff's attorney within twenty days after the service of this summons, exclusive of the day of service. In case of your failure to appear or answer, judgment will be taken against you by default for the relief demanded in the complaint.

Trail to be held in the County of Monroe.

Dated December 15th, 1948.

BENJAMIN J. FARBER
Attorney for Plaintiff
Office & P. O. Address
Genesee Valley Trust Building
Rochester, 4, New York.

To: ANNA KUBARICH:

The foregoing summons is served upon you by publiction pursuant to an order of the Honorable H. Douglass Van Duser, Justice of the Supreme Court of the State of New York, dated the 30th day of December, 1948, and filed with the complaint in the office of the Clerk of the County of Monroe, in the City of Rochester, New York.

Dated: December 30th, 1948.

BENJAMIN J. FARBER
Attorney for Plaintiff
Office & P. O. Address
Genesee Valley Trust Building
Rochester, 4, New York.

ДРІБНІ ОГОЛОШЕННЯ

ПРАЦЯ

ПОТРІБНО ЧОТИРИ БЮРОВІ РОБІТНИЦІ НА ВИЇЗД ДО ЕВРОПИ.

Злучений Український Американський Допомоговий Комітет пошукує 4 уряднички, що бажали б виїхати на працю в бюрах цего Комітету в Німеччині. Побажане знання англійської і української мов, вправне писання на друкарській машинці, по можності стенографія, та загальне знання і зорієнтованість в звичайній бюровій роботі та в соціяльному піклуванні. Кандидатки з практикою в тих ділянках праці матимуть першенство. Формальності виїзду до Европи допоможе полагодити Комітет. Платня відповідно до умови. Зголошення з точним поданням кваліфікацій, умов та особистих даних слати:

UNITED UKRAINIAN AMERICAN RELIEF COMMITTEE
P. O. Box 1661, Philadelphia 5, Pa.

ДЛЯ КРАЩОГО ЗАВТРА КУПУЙТЕ БОНДИ ПЕРЕМОГИ

ПОСМЕРТНА ЗГАДКА

Дня 10. січня 1949 р. померла в 59. році життя

АННА НАРАТКО,

членкиня від. 9. У. Н. Союзу в Сейнт Клер, Па.

Покійна родилась в селі Велике Поле, пов. Сянок, Галичина. Полишила в смутку чоловіка, пять рідних дітей, пять пасербів та 22 внуків.

Похорон відбудеться в суботу, 15. січня, з укр. катол. церкви св. Миколая. — В. Ій П.!

В. Саляк, секр.

ТАРЗАН, ч. 2010. Між двома небезпеками.

Саме в хвилину, коли Ґомбу намагався дістати її з долини...

...Джена викарабкалася на верх скали побіч молоденького левика.

Вона зачула легкий шелест і просто в її вічі гляділа львиця Сабора.

Одначе переполох Сабори тривав тільки хвилину. Вона завила з люті й уже мала скочити на Джену.